

דיוקו פלילי

בדדים קדח

אני אביא גם את אלוהים אלמאסררעולם, כדי שאני אצא חף מפשע. אמר רוני אליהו מעל רוכני העדים. הבחור בן ה־20 נשמע כציניקן באימיים, וסיפור מעשה הרצח, שבו היה שותף, מעורר לחללה. אמרנו לבורמר שאנחנו נוסעים לתל־אביב, אבל לא התכוונו לנסוע לשם. נסענו לאגם, וניסים אמר שהוא הולך להביא לכן. הוא הלך וחזר עם אקדח עטוף במגבת. הוא ירה בבורמר ודרך החלון, בורמר קיבל כדור בראש ונפל. מהירות נבהלת, יצאתי החוצה מהמכונית.

ניסים פתח את הדלת וירה עליו עוד שבע יריות. אז נתן לי את האקדח. אמר לי: תירה גם כן! לא יריתי. לקחתי את האקדח ופרקתי ממנו את הכדורים. אולי פחדתי שהוא יקח את האקדח ויירה בי.

לא היינו בטוחים שבורמר מת. פתחנו את הדלת וגררנו אותו החוצה וניסים עלה עליו עם האוטו. כך רצחו שני הצעירים מנתניה את חברם בן ה־20. הם קברו את הגויה ליד האגם, זרקו את המושב האחורי של המכונית, שהיה מגואל בדם, למזבלה, והשמירו כל זכר לרצח.

מילה קטנה
כמו "מניאק"

השלושה רוני, ניסים (נרקוזה) הן כהן ומחלוף בורמר היו חלק מחבורת עבריינים שהתמחו בשוד מלטשותיהלומים בנתניה. במשך השנתיים האחרונות שרדו שתי מלטשות, ובאחד המיקרים אירע משהו שגרם לשינאה בין בורמר וניסים.

כאשר פרצו למלטשה והחלו אוספים את השלל, הצליח בעל המלטשה לחטוף את האקדח מידיו של ניסים. ניסים צעק לעזרה, ובורמר התנפל על בעל המלטשה ורקר אותו. בכך הציל את חייו של ניסים.

מאז המיקרה היה בורמר מקנטר את ניסים על כישלונו כשוד. הוא סיפר כי בכלא הצבאי, שבו ישב, היה נהוג לקרוא לאסיר שחטפו ממנו את הרוקן שלו "מניאק", וכינוי זה היה זורק מפעם לפעם לעברו של ניסים. "בשביל סיבות טיפשיות כאלה אני לא הייתי רוצה", הצהיר רוני בעדותו בבית־הדין. אך השינאה בין השניים גברה והלכה. מדי פעם היה אחד מהם מתבטא כי נשכר לו מהשני, ובא לו להרוג אותו. רוני היה בין השניים.

יום לפני הרצח נערכה סולחה בין ניסים ובורמר. הם נכנסו למיסערה, הרימו כוסית, שתו לחיים וביקשו סליחה איש מרעהו. בזה אמרו היה העניין להסתיים. אולם למחרת בלילה בא ניסים לבית חברו רוני. השעה היתה כבר מאוחרת וכל בני המישפחה ישנו. ניסים נקש על חלונו של רוני וקרא לו לצאת.

זה היה ערב שבת. הם נסעו לעיר לחפש את בורמר. "זו עיר קטנה, יש כמה בתי־קפה", הסביר רוני, הם מצאו את בורמר מאחד מבתי־הקפה האהובים עליו. אחרי הסולחה לא חשד כנראה בורמר בחבריו, ונסע איתם ללא חשש לתל־אביב.

אולי באילת, עם בחורה

משלל היהלומים ששרדו קנה ניסים מכונית סובארו אדומה, והחבורה נהגה לצאת לבלות בה. יחד הגיעו השלושה לאגם, ושם אירע הרצח. האגם הוא מקום פסטוראלי, המושך אליו ביום ילדים ומטיילים ובלילה זוגות נאהבים מהסביבה. קשה להאמין כי משהו בחר לרצות ולהטמין

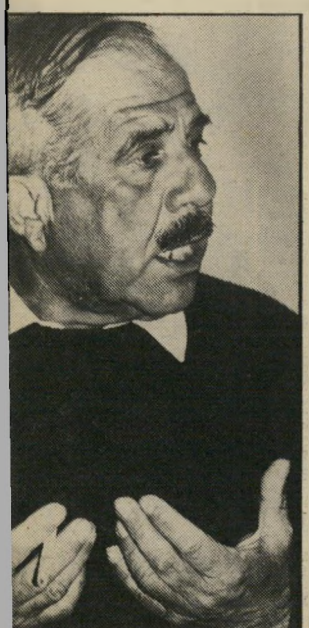

קשוח למרות שהוא רק בן עשרים. הספיק רוני להיות שותף בכמה פשעים: שני מיקרי שודיהלומים בנתניה ורצח חברו הטוב את שירותו הצבאי סיים רוני הקשוח בד בבד עם מעצרו בגלל הרצח

המישפחה לבית־כנסת, התפלל והרליק נרות.

"רוני היה מאוד מרוכז שאין להם מקום קבר. הוא לא היה יכול לישון בגלל זה", סיפר אחיו של רוני. "זו היתה הסיבה העיקרית שהפך ער" מדינה. הוא אהב את בורמר, ניסים היה סתם חבר לפשע", הגדיר האח. בני מישפחתו של רוני חושבים, כי הוא נקלע לחברה רעה ולכן עשה את אשר עשה. "הייתי הורג אותו כמו ידיני" אמר אביו של רוני, משה, "לו ידעתי שהוא מסתובב עם פושעים כאלה, הייתי הורג אותו", הכריז בזעם.

האם רוני בן ה־20 הוא ציניקן חסר־רגשות, או בחור שעשה טעות ואחר כך התחרט?

להרוג! האב זועם על רונ לוא ידעתי עם מי הוא הולך

הוא אהב לקרוא אמו של רוני, נעימה, שגידלה עשרה ילדים ודאגה שילמדו וילכו בדרך הישר, אומרת כי מאז מעצרו של בנה קנתה עבורו הרבה ספרים.

את הגופה כאיזור הכפרי, מוקף האקליפטוסים, שלצד האגם. כאשר לא חזר בורמר לביתו, החלו בני מישפחתו מחפשים אחריו. אחותו של הקורבן טילפנה לרוני וביקשה ממנו שיעזור בחיפושים אחרי אחיה שנעלם. "עשרים מתוך עשרים וארבע שעות ביממה הייתי מבלה איתם", סיפר רוני בבית־המישפחה. אחותו התקשרה אליו ביום שני בבוקר ואמרה שלא חזר. הלכנו אליו הביתה, להראות נוכחות, שלא יחשדו מהכיוון שלנו. כל שעותיים היו מתקשרים אלי הביתה". כאשר שאלו בני־המישפחה המודי־אגים את רוני וניסים אם כדאי להתקשר למישפחה, הרגיעו אותם השניים ואמרו שאולי נסע בורמר לאילת עם בחורה, או יצא לטיול עם חברים. "אנא שלו לא היתה מרבית, היתה בוכה. אמרנו שלא כדאי להודיע

למישפחה, כי אולי הוא יחזור ויהיה בלגאן".

לפחות שיגיע לקבר

כשבורמר לא חזר אחרי יומיים נוספים, הוזעקו אחיו מטבריה כדי לעזור בחיפושים. נסעתי איתם לחפש בבתי־מלון, בתיחולים ואצל חברים", העיד רוני. הוא ידע כי המישפחה פנתה לרבנים ומכשפות, שיעזרו להם למצוא את הבן, ולכן נתן רוני ספריתורה קטן, שהיה במכונית, לחסיבה, אחותו של הנרצח. היא ראתה את זה כאוטו ושאלה מה זה, אמרתי לה שזה שלי: תקחי אותו, אמרתי, אולי יצליחו החיפושים ותמצאו אותו", אמר לה האיש שעזר להרוג את אחיה. הוא גם הלך עם הגברים של